

РЕШЕНИЕ

№ 1140

гр. София, 24.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Златка Илиева**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10333** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение № 189831/02.09.2020 г. по НАХД № 7699/2020 г, 11-ти състав, Софийски районен съд/СРС/, НО, е потвърдено Наказателно постановление № 42-0001177/22.08.2019 г., издадено от началника на ОО „АА”- С., с което на [фирма] на основание чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАПр) е наложена имуществена санкция, в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 56, ал. 6, т. 1 от Наредба 11/31.10.2002 г. на Министерството на транспорта.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от [фирма], в която се моли решението и потвърденото с него наказателно постановление да бъдат отменени като неправилни, поради нарушение на материалния и процесуалния закон.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител поддържа подадената жалба. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът, редовно призван, не изпраща представител. Не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

За да постанови оспорения съдебен акт, районният съд е счел, че в хода на административнонаказателната процедура не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, които да са основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

По същество е приел, че хода на извършената комплексна проверка на превозвача, е установено че в периода 01.05.2018 г. - 30.04.2019 г. наетият от него водач К. К. е извършил международен превоз с товарен автомобил на дружеството – М. А., ДК [рег.номер на МПС] , от категория N3, за когото нямало издадено валидно удостоверение за проверка на техническа изправност. Предвид това е прието, че [фирма] не е изпълнило задължението си по чл. чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредбата - да извършва превозите на пътници или товари само с превозни средства, за които има издадено валидно удостоверение за периодичен преглед за проверка на техническата изправност. Въз основа на констатациите на контролните органи е издаден АУАН и процесното НП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо , но неправилно.

Касационна инстанция счита, че неправилно от страна на районния съд е прието, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Неправилно е прието от решаващия съд, че НП е издадено от компетентен орган.

Видно от приложената по делото Заповед № РД-08-249/15.05.2015 г. на МТИТС, същата определя длъжностните лица в ИА „АА“, на които е предоставена материална компетентност за издаване на наказателни постановления от категорията на процесното НП. Не е налице обаче доказателство за назначаването на издателя на процесното НП - И. Р. Х., на някоя от длъжностите, посочени в цитираната заповед, на които е предоставена подобна компетентност. Представената в хода на съдебното следствие Заповед № 589 / 31.01.2020 г. за преназначаване касае друго лице и не обосновава материална компетентност на лицето, посочено за автор на постановлението.

Ето защо, настоящата инстанция приема, че обжалваното НП е издадено от

некомпетентен орган.

К. състав споделя напълно доводите, изложени в жалбата за недоказаност на административното нарушение.

Видно от материалите по делото, в хода на съдебното следствие са представени два различни варианта на протокол за извършената комплексна проверка/ л.10 и л.35/. В първия от тях липсва списък на автомобили, с които жалбоподателят осъществява дейността си. В описаните в т.13.2 номера на автомобили –обект на проверка, отсъства такъв, посочен в процесното НП. В другия екземпляр, от изброяването на автомобилите с, с които дружеството извършва транспортна дейност в т. 9 е видно, че такъв автомобил съществува. Последният обаче, не е бил обект на проверка от контролните органи / вж. т.13.2 л.38/. При тези обстоятелства, съдът е бил длъжен/ но не го е сторил/ да извърши анализ на представените доказателства и да даде ясен отговор кое от тях кредитира и защо. Вместо това, същият е изказал необосновано предположение, че протоколът, представен от жалбоподателя, е „селективен“.

Освен това, за да е съставомерно деянието по чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТ , е необходимо да бъде установено, че през проверявания период дружеството –жалбоподател е извършило международен превоз с процесния автомобил - с рег. [рег.номер на МПС] .

Съдът счита, че в хода на административнонаказателното производство доказателства в тази насока не са събрани. По делото е представен „Индивидуален работен дневник на транспортен работник“, но от същия не се установява конкретен маршрут или други данни за осъществени превози извън територията на страната.

Разпоредбата на чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредба № 11 забранява извършването на международен превоз на товари с превозни средства, на които не е издадено валидно удостоверение за периодичен преглед за проверка на техническата изправност. Ето защо, установяването на нарушението на тази забрана следва да се осъществи въз основа на доказателства за конкретно осъществен превоз с конкретно превозно средство. Това в случая не е сторено, а същото е в тежест на наказващия орган.

При тези обстоятелства, настоящият съдебен състав намира извода на първоинстанционния съд за безспорна доказаност на административното нарушение за сторен при превратен анализ на събраните по делото доказателства.

В заключение, касационният съд намира, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които обуславят отмяна на оспореното решение на СРС и такава на обжалваното наказателно постановление.

Предвид изхода на делото искането на касационния жалбоподател за присъждане на направените разноски следва да бъде уважено. На основание чл.63, ал.3 от ЗАНН /ДВ бр.94/ 29.11.2019г./, Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ [населено място] следва да бъде осъдена да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата от 300 лева, представляваща договорено и заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат

за осъществено процесуално представителство в касационното производство по Договор за правна защита и съдействие от 15.12.2020 г.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XV касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 189831/02.09.2020 г.. по НАХД № 7699/2020 г, 11-ти състав, Софийски районен съд/СРС/, НО, с което е потвърдено Наказателно постановление № 42-0001177/22.08.2019 г., издадено от началника на ОО „АА”- С.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0001177/22.08.2019 г., издадено от началника на ОО „АА”- С..

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], адрес на управление: [населено място] 1612, район „К. село”, [улица], ет. 1, ап. 2, представлявано от Управителя - М. К. Б.-Г. сумата от 300 /триста/ лева, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.